

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/64/2014
Identifikačné číslo spisu:	8012200772
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8012200772.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: C. X., bytom U. O., C. ul. č. XXX/XX, zastúpeného advokátom JUDr. Ondrejom Krempaským, so sídlom Račianska 66, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1030502/1098851/2012/CI zo dňa 17. septembra 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/34/2012-66 zo dňa 06. marca 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/34/2012-66 zo dňa 06. marca 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1030502/1098851/2012/CI zo dňa 17. septembra 2012, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 9006291/1/995973/2012 zo dňa 30. mája 2012. Zároveň nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

Rozhodnutím žalovaného č. 1030502/1098851/2012/CI zo dňa 17. septembra 2012, žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 9006291/1/995973/2012 zo dňa 30. mája 2012, ktorým podľa § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. rozhodol o prepadnutí tabaku uloženého v 20-tich igelitových vreciach a 4 kartónových papierových krabicach o celkovej hmotnosti 628,8 kg z dôvodu, že odvolateľ neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu predmetného tabaku.

Krajský súd odôvodnil rozsudok tým, že žalobca nevyužil možnosť v zákonom stanovenej lehote 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení tovaru vydaného Colným úradom Prešov odstrániť pochybnosti, ktoré viedli colný úrad k vydaniu rozhodnutia o zabezpečení, pričom prevedené dokazovanie - znalecká expertíza potvrdila, že nejde o tabak určený na priemyselné spracovanie (ako bol označený na faktúrach), ako z dôvodu, že už v roku 2007 začal Okresný súd Košice I. konanie č. 33Cbr/82/2007 - 33 o zrušenie a výmaz spoločnosti podľa ustanovenia § 68 ods. 3 písm. c/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) a § 66 ods. 6 Obchodného zákonníka, teda na základe nespĺňania zákonných predpokladov jej formálno-právnej existencie. Faktúry vystavané spoločnosťou AZETO SERVICE, s.r.o. sú pritom datované ešte aj mesiacmi september až december 2007 a v kauzálnej súvislosti u časti množstva tabaku zistenie, že Y. P. ako subjekt uvádzaný žalobcom na faktúrach, ktorý mal dodať tabak žalobcovi, neexistuje, v spojení s ust. § 29 ods. 9 zákona č. 511/1992 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2011, podľa ktorého „na doklad znejúci na neexistujúcu osobu v čase vydania dokladu sa v daňovom konaní neprihliada“, a taktiež ako aj vyjadrenie zástupcov spoločnosti GG TABAK, a.s. o neobchodovaní s tabakom v daných obaloch, považoval krajský súd za dostatočné pre rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového orgánu o zabezpečení tovaru, ako aj pre rozhodnutie o prepadaní veci v prospech štátu.

Pokiaľ išlo o ostatné námietky žalobcu v súvislosti s tým, že sa nezúčastnil miestneho zisťovania krajský súd poukázal na to, že v čase odoberania vzoriek z tabaku nebol známym. Preskúmaním vecí mal súd za preukázané, že v čase, kedy došlo k miestnemu zisťovaniu a odoberaniu vzoriek, toto bolo vykonané za účasti majiteľky garáže I. P., ktorá colníkom umožnila vstup do garáže. Až v odvolaní proti rozhodnutiu o zabezpečení tovaru táto uviedla, že vlastníkom tovaru zisteného v garáži, súp. č. XXXX je C. X.. O odobratí vzoriek boli vypracované colníkmi príslušné protokoly, ktoré boli odoslané na expertízu do colného laboratória CR SR. Všetky dôkazy, ktoré boli vykonané Colným úradom Prešov, boli vykonané ešte pred vydaním rozhodnutia o zabezpečení predmetného tabaku žalobcovi dňa 25. decembra 2011, teda najneskôr z tohto rozhodnutia sa žalobca dozvedel o prevedenom dokazovaní. Žalobné námietky, ako aj odvolacie námietky, ktorými sa zaoberal žalovaný v preskúmanom rozhodnutí sú totožné s námietkami žalobcu proti rozhodnutiu o zabezpečení tabaku, a týmito námietkami sa zaoberalo Finančné riaditeľstvo SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 24. apríla 2012, č. 1030502/321041/2012/CI. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Od právoplatnosti rozhodnutí žalovaného a Colného úradu Prešov o zabezpečení tovaru žalobca nepredložil žiadne iné dôkazy na preukázanie pôvodu a spôsobu nadobudnutia predmetného tabaku. Žalobca teda neodstránil pochybnosti, ktoré boli dôvodom pre zabezpečenie predmetného tabaku. Z toho dôvodu boli splnené podmienky pre postup podľa § 14a ods. 3 zákona o správe daní, teda na vydanie rozhodnutia o prepadaní zabezpečeného tovaru v prospech štátu.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podal odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že Najvyšší súd Slovenskej republiky zmení rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/34/2012-66 zo dňa 06. marca 2014 a zruší rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR č. 1030502/1098851/2012/CI zo dňa 17. septembra 2012, ako aj rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 9006291/1/995973/2012 zo dňa 30. mája 2012 a vec mu vráti na ďalšie konanie a zaviazá žalovaného zaplatiť trovy konania na účet advokáta, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa žalobcu sú rozhodnutia správnych orgánov nezákonné z dôvodov, ktoré sú uvedené v žalobe, a s ktorými sa súd nevysporiadal dostatočne, resp. sa s nimi nevysporiadal vôbec. Súd prebral argumentáciu správnych orgánov, ktorých rozhodnutia nie sú založené na objektívnom skutkovom stave, ale sú založené na situácii, ktorú správne orgány vykonštruovali a túto konštrukciu si zdôvodňovali. Zo skutkového stavu vyplýva, že colné orgány zabezpečili tabak, ktorý bol uskladnený v garáži I. P.. Následne sa preukázalo, že vlastníkom tabaku je žalobca. Colný úrad následne predmetný tabak zabezpečil opakovane. Žalobca predložil colnému úradu listiny, ktorými preukázal pôvod a spôsob nadobudnutia tabaku, t.j. preukázal pôvod aj spôsob nadobudnutia. Žalovaný ani prvostupňový orgán žiadnym právne relevantným dôkazom, nepreukázali, že predložené listinné dôkazy - doklady o kúpe

nepreukazujú uskutočnenie obchodnej transakcie medzi žalobcom ako kupujúcim a predávajúcimi. Oba správne orgány vo svojich rozhodnutiach opakovane uviedli, že žalobca nepreukázal pôvod ani spôsob nadobudnutia tabaku a nevyvrátil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu a tento záver, prevzal aj súd.

Podľa žalobcu nie je zrejmé, aký spôsobom má byť preukázaný pôvod a spôsob tovaru, ak doklady o kúpe týmito listinami nie sú. Colné orgány v rozhodnutí o zabezpečení, v rozhodnutí o prepadnutí, ani súd vo svojom rozsudku neuvádzajú ani formu listín ani obsah listín, ktoré podľa nich sú relevantnými dokladmi spôsobilými preukázať pôvod a spôsob nadobudnutia. Žalobca má však za to, že súd by mu mal poskytnúť dostatočnú ochranu voči svojvôli správnych orgánov, čo sa v danom prípade nestalo. To, že si colné orgány z procesného inštitútu uvedeného v § 14a /zabezpečenia tovaru/, urobili hmotnoprávny dôvod pre vydanie rozhodnutia o prepadnutí je z ich postupu zrejme.

K zabezpečeniu tovaru colnými orgánmi dochádza (v danom prípade to tak bolo) v čase, keď kontrolovaný subjekt nemohol predložiť doklady preukazujúce pôvod a spôsob nadobudnutia. Ako bolo uvedené, zákon ani na preukázanie pôvodu ani na preukázanie spôsobu nadobudnutia nepožaduje predloženie špeciálnej listiny. Zo zákona logicky vyplýva, že daňový subjekt môže predložiť len takú listinu, ktorá preukazuje uskutočnenie obchodnej operácie, resp. darovanie a pod.. Ak žalobca predložil tieto listiny, preukázal pôvod a spôsob nadobudnutia. Ak colný úrad v rozhodnutí neuviedol iné listiny, tak nie je možné prijať záver, že nepreukázal pôvod a spôsob nadobudnutia, pretože žalobca predložil listiny, ktorými preukazoval uskutočnenie obchodnej transakcie medzi ním a predávajúcim. Teda v čase vykonávania zabezpečovacieho úkonu, nepredloženie týchto listín bolo dôvodom na zabezpečenie. Predložením týchto listín bola splnená zo strany žalobcu zákonná požiadavka. Tieto listiny preukazovali skutočnosti potrebné pre správu dane, t.j. nadobudnutie tovaru, jeho množstvo, cenu, kvalitu a riadne usporiadanie finančných povinností. Z listín bol jednoznačne identifikovateľný predávajúci, druh, množstvo tovaru atď..

Žalobca v súlade so zákonom splnil svoju dôkaznú povinnosť, a teda tvrdenie colného úradu vyvrátil. Dôkazné bremeno nebolo na žalobcovi, ale na colnom úrade. Bolo povinnosťou colného úradu preukázať, že listina, ktorú žalobca predložil, nepreukazuje skutočnosti rozhodujúce pre správu dane.

Dôkazom, ktorým mala byť spochybnená hodnovernosť listiny, ktorá preukazovala nadobudnutie tovaru od AZETO SERVICE, s.r.o., bolo vyjadrenie obchodnej spoločnosti GG TABAK, a.s.. Podľa žalobcu vyjadrenie tejto obchodnej spoločnosti nemôže byť použité ani ako nepriamy dôkaz, pričom toto vyjadrenie nespochybňuje predložený doklad. Tvrdenie, že ide o falzifikát je založené výlučne na tvrdení firmy a ničím nebolo preukázané. Toto tvrdenie, aj keby bolo pravdivé, nevyvracia pravosť dokladu, ktorý žalobca predložil na preukázanie pôvodu. Žalobca bol v právnom vzťahu s firmou AZETO SERVICE, s.r.o., od ktorej na základe kúpnej zmluvy tovar zakúpil. Žalobca nebol povinný skúmať, či predávaný tovar je falzifikát, ani to, odkiaľ ho táto obchodná spoločnosť nadobudla. Pre správnosť určenia dane sú tieto údaje právne irelevantné. Nemôže byť preto sporné, že týmto dokladom žalobca preukázal pôvod aj spôsob nadobudnutia.

Žalobca preukázal nadobudnutie tovaru dokladom o kúpe, a preto záver súdu, že žalobca do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení ani v žalobe nepreukázal zákonný pôvod a spôsob nadobudnutia tovaru, považuje žalobca za právne nepodložený. Žalobca nemohol vyvracať žiadne neidentifikovateľné pochybnosti colných orgánov. Vyvrátiť je možné konkrétny argument, nie všeobecne nepodložené tvrdenia.

Colné orgány tým, že sa dostali do dôkaznej núdze (obchodná spoločnosť AZETO SERVICE, s.r.o. zanikla) právne neudržateľným spôsobom, požadujú preukázanie pôvodu tovaru a tvrdením, že ide o falzifikát, odôvodňujú svoj záver, že žalobca nepreukázal pôvod a spôsob nadobudnutia, aj keď z hľadiska § 14a, pôvod žalobca nebol povinný preukazovať. Spôsob nadobudnutia preukázal zákonným spôsobom, pričom colné orgány nevyvrátili právne relevantným spôsobom, že doklad predložený žalobcom, nie je dostatočným dôkazom o spôsobe nadobudnutia. Ako bolo uvedené, žalobca nie je a ani nebol povinný preukazovať, odkiaľ pochádza tovar, ktorý mu spoločnosť AZETO SERVICE, s.r.o.

odpredala. Právne bezvýznamné, z hľadiska zákonných povinností, žalobcu je aj neoverené tvrdenie obchodnej spoločnosti GG TABAK, a.s., pretože žalobca nebol s ňou v žiadnom právnom vzťahu, z ktorého by mu vyplývali nejaké zákonné povinnosti vo vzťahu k colným orgánom.

Podľa žalobcu je tiež právne irelevantný záver súdu, vo vzťahu k odoberaným vzorkám, či tovar bol najprv zabezpečený p. P. a následne žalobcovi. Ak colné orgány odoberali vzorky a vypracovali posudok a posudok sa používa ako dôkaz o tom, že nejde o denaturovaný tabak (ide o zásadnú skutočnosť, pre správne určenie dane), boli povinné určeným postupom odobrať vzorky a zabezpečiť doručenie jednej vzorky žalobcovi, pre jeho účely. Nezabezpečenie objektívnosti vykonaného dôkazu nemôže byť vyhodnocované v neprospech žalobcu. Ide o pochybenie na strane správneho orgánu so všetkými právnymi dôsledkami. Tieto listiny nemôžu byť hodnoverným dôkazom o tom, že tabak je predmetom spotrebnej dane a nemôžu byť dôkazom o tom, že ide o rozpor medzi dokladmi a tabakom. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Sžf/85/2011.

Žalobca nemal pochybnosti o nezákonnosti rozhodnutia a dôvody, o ktoré opieral súd svoj rozsudok považuje nedostatočné na to, aby bola žaloba zamietnutá. Podľa názoru žalobcu súd prevzal argumentáciu žalovaného v plnom rozsahu, bez toho, aby jeho závery boli akceptovateľné a presvedčivé. Podľa žalobcu súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami žalobcu uvedenými v žalobe, ani v jeho písomných podaniach. Súd rovnako ako žalovaný, postavil svoje rozhodnutie na dôkazoch, ktoré ako bolo uvedené, nepreukazujú závery žalovaného, sú účelové a dôkazná núdza žalovaného je vyhodnocovaná ako neunesenie dôkazného bremena žalobcom. Od žalobcu súd, rovnako ako žalovaný, žiada preukazovanie skutočností, ktoré žalobca nie je povinný preukazovať, a o ktorých nemá, ani nemôže mať vedomosť. Ak je Slovenská republika právnym štátom, nie je možné pripustiť taký stav, aby finančné orgány vyvodzovali právne dôsledky, za nesplnenie si svojich povinností, iné daňové subjekty len z toho dôvodu, že boli v obchodnom vzťahu s daňovým subjektom, ktorý nekonal v súlade s právnymi predpismi, a ktorý medzičasom zanikol.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že sa pridrižiava svojich doterajších podaní a považuje rozsudok krajského súdu za zákonný a vecne správny. Navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený 26. mája 2016 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 OSP).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (ust. § 244 ods. 1 OSP).

Z dôvodu, že krajský súd sa vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite a podrobne aj odôvodnil, a s ktorými sa odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 2 OSP v celom rozsahu stotožnil a považuje ich za vlastné, ako aj z dôvodu, že skutočnosť účastníkom sú známe nebude zbytočne opakovať, len na doplnenie a zdôraznenie správnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky

dodáva:

Colný úrad Prešov ako prvostupňový správny orgán vydal dňa 30. mája 2012 rozhodnutie č. 9006291/1/995973/2012 o prepadaní tovaru v prospech štátu - spotrebiteľského tabaku uloženého v 20-tich igelitových vreciach a 4 kartónových papierových krabiciach o celkovej hmotnosti 628,8 kg z dôvodu, že odvolateľ neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu predmetného tabaku, a ktorý bol zabezpečený rozhodnutím Colného úradu Prešov č. 33377/2011-6291 zo dňa 25. decembra 2011 (nadobudlo právoplatnosť dňa 25.09.2009), fyzickej osobe - C. X., bytom C. XXX/XX, U. O. ako vlastníkovi predmetného tovaru, pretože v konaní neboli odstránené pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru vzhľadom na skutočnosť, že vlastníkom nebol riadne preukázaný pôvod a spôsob nadobudnutia tovaru.

Na základe podaného odvolania žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 1030502/1098851/2012/CI zo dňa 17. septembra 2012, podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. potvrdil rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 9006291/1/995973/2012 zo dňa 30. mája 2012.

Colné orgány zistili tieto skutočnosti: Dňa 15. februára 2008 Colný úrad Prešov, vykonal prehliadku garáže č. 5580 stojacej na parc. č. XXXX, k.ú. U. O., ktorú mal žalobca zapožičanú od vlastníčky I. P., a v ktorej sa nachádzali okrem iného aj zaistený tovar - uložený v 20-tich igelitových vreciach a 7 kartónových papierových krabiciach o celkovej hmotnosti 628,8 kg.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z odvolania žalobcu zistil, že tento správne namieta nesprávnosť postupu krajského súdu, ktorý skúmal aj rozhodnutie Colného úradu Prešov č. 33377/2011-6291 zo dňa 25. decembra 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. apríla 2012, a ktorým bol zaistený tabak o celkovej hmotnosti 628,8 kg.. Krajský súd túto skutočnosť, zákonnosť a vecnú správnosť právoplatného rozhodnutia o zaistení tovaru však už v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia o prepadaní tovaru preskúmať nemohol. O takýto prieskum rozhodnutia o zaistení tovaru mohol požiadať žalobca v prekluzívnej dvojmesačnej lehote od právoplatnosti rozhodnutia o zaistení tovaru, t.j. do 28. júna 2012, čo však v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia o prepadaní tovaru nebolo preukázané.

V danej veci je rozhodujúce, či žalobca preukázal alebo nepreukázal právne relevantným spôsobom pôvod a spôsob nadobudnutia zaisteného tabaku. Ak nepreukázal reálnosť jeho nadobudnutia nemohol správny orgán prvého stupňa v danej veci postupovať inak, než tak, že predmetný tabak prepadne v prospech štátu.

V rámci dokazovania vykonávaného správne orgány oboch stupňov neopreli svoje rozhodnutie na nepodložených domnienkach, ale právne závery rozhodnutia podložili konkrétnymi dôkazmi. Výpovedná hodnota dokladov predložených žalobcom bola spochybnená, preto v konaní neuniesol dôkazné bremeno (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb.). Dôkazná povinnosť nie je na správcovi dane, ani na žalovanom, ale na žalobcovi. Colné orgány spochybnili dodanie tovaru daňovými subjektmi AZETO SERVICE, s.r.o. a Y. P.. Na preukázanie tvrdení žalobcu nestačí len preukázanie samotného daňového dokladu ako takého, ale aj reálne dodanie parametricky zhodného tabaku. Dokazovanie zo strany colného úradu slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom.

Podľa § 14a ods. 3 veta prvá, veta tretia zákona č. 511/1992 Zb., ak majiteľ, alebo držiteľ tovaru, alebo veci, v lehote do 15 od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení odstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru alebo veci, správca dane vydá rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zabezpečení tovaru alebo veci. Ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo veci v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru a veci, správca dane vydá rozhodnutie o prepadaní tohto tovaru alebo veci v prospech štátu.

Rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania,

dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, v zmysle zásady zakotvanej v ustanovení § 2 zákona č. 511/1992 Zb.. Vierohodnosť, správnosť a úplnosť dokladov predložených žalobcom bola spochybnená a vyvrátená, pretože subjekty uvedené na dokladoch predmetný zaistený tabak nedodali.

S poukazom na vyššie uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že rozhodnutia správcu dane a žalovaného sú vecne správne, názor v nich vyslovený zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami, § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb.. Žalovaný správny orgán sa logicky a vecne správne vypořiadal s námietkami žalobcu a Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil také vady konania, na ktoré by podľa § 250i ods. 3 OSP musel prihliadnuť.

Vzhľadom na uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 OSP v spojení s ust. § 250ja ods. 3 druhá veta OSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 246c ods. 1, § 224 ods. 1 a § 250k OSP tak, že žalobcovi, ktorý nebol v konaní úspešný náhradu trov konania nepriznal a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.